

Református Üzenet

A Szabadszállási Református Egyházközség
időszakos kiadványa
2. szám - 2020. november 22.

Felelős szerkesztők:
Pálinkás Gyula és Pálinkásné Balogi Beáta
református lelkipásztorok

***„Békességet hagyok nektek:
az én békességemet adom nektek;
de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja.
Ne nyugtalankodjék a ti szívetek,
ne is csüggedjen.” (Jn 14,27)***

Áldás, békesség! Így köszönünk egymásnak, mi, reformátusok. Mit is kívánunk egymásnak? Áldást és békességet. **Áldás és békesség.** Két egyszerű szó. De a hívő lélek számára sokkal több ennél. Minél idősebbek vagyunk, annál jobban megértjük és átérezzük ennek a súlyát és lényegét. Hiszen, ha ez a két dolog, az Istentől jövő áldás és a mindennapok békessége megvan az életünkben, akkor mindenünk megvan, legyünk akár szegények, akár gazdagok.

Mély üzenete van ennek, hiszen a mindennapi életünket ritkán érezzük békésnek. A békességünk nagyon törékeny és sokszor csak ideig-óraig tart. A világ békessége, ahogyan a mi békességünk is, számtalan külső körülményektől függ.

Békességem van akkor, ha elégedett vagyok, ha jól mennek a dolgom, ha anyagi biztonságban élek, ha nem zaklat fel semmi, ha rendezettek a viszonyaim a körülöttem élőkkel, ha, ha, ha... Számtalan tényezőtől függ a békességünk. De az a békesség, amiről Jézus beszél, amit megígért a tanítványainak, nem külső körülményektől függ, mert azt az Istenbe vetett hit és a bizalom táplálja.

Három esztendő volt annak az útnak az időtartama, amit a tanítványok együtt tehettek meg a Mesterrel. Hallhatták Jézus tanítását az Isten Országá örömhírééről. Látták, hogyan csillapodnak le a viharos tenger hullámai a jézusi szóra, és jelen lehettek, amikor Lázárt feltámasztotta Jézus Krisztus. Hallgatói voltak az igének és szemtanúi a csodáknak. De az Úr Jézus jól tudta, hogy az út neheze, a kísértései még csak ezután következnek számukra. A látottak, a hallottak, a megtapasztalt jelek és csodák fényét egy ideig beárnyékolja majd szívükben a keresztút fájdalma és sötétsége. Hogy jönnek majd a gyötrő kétségek, jön az elbizonytalanodás, a félelem, a külső és belső békétlenség. Ekkor mondja ezeket a vigasztaló szavakat:

„Békességet hagyok nektek: az én békességemet adom nektek; de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, ne is csüggedjen!”

A békesség szó a héberben gazdag jelentéssel bír. Shalom! – így köszönnek egymásnak a Közel-Keleten a zsidók, de az arabok is: Salem aleikum! Békességet kívánnak egymásnak a köszönésükkel. A héber shalom szó jelenti az egyéni élet boldogságát, az egészséget, az anyagi biztonságot, a megelégedettséget, az embertársainkkal való harmonikus viszonyt. Vagyis az emberi élet minden területére kiterjed. Egyszóval: akkor van békességünk, ha minden a helyén van, ha rend van az életünkben.

Milyen nagy szükségük volt erre a biztatásra akkor a tanítványoknak! Mert akkor sem éltek szeretetben, egyetértésben, békességben az emberek. Akkor is voltak viszályok, ellenségeskedések, testvérháborúk, gyilkosságok, rettegés, félelem. Ugyanúgy, mint manapság! Elmondhatjuk most, 2020-ban, ugyanúgy, mint 2000 évvel ezelőtt, hogy ebben a világban nincs békesség! Pedig mennyire vágyunk rá mindannyian!

Egyetlen nap sem telik el úgy, hogy ne számolnának be a világ valamelyik pontján történt merényletről, robbantásokról, kegyetlen gyilkosságokról, terrorakciókról. Nincs békesség a világban, Európában, nincs békesség az országunkban, és sokszor nincs békesség a szívünkben sem. Sokszor még a családokban is előfordul, hogy szeretetlenség van, a családtagok egymás ellen fordulnak, testvér testvér ellen támad, gyermek és szülő is háborúságban áll egymással. Olyan sok a meg nem értés, a békétlenség, mert engedjük, hogy beférkőzzön a családunkba a gyűlölet csírája, ami elhatalmasodva rettenetes pusztításra képes.

A saját erőnkől képtelenek vagyunk a békesség megőrzésére. Az egyetlen, aki békét tud adni nekünk: az Úr Jézus Krisztus. Hiszen Ő megígérte: ***„Békességet hagyok nektek: az én békességemet adom nektek: de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja”***.

Hiszen a világ erőszak és fegyverek által akar békét teremteni. De Isten az erőszakra nem erőszakkal válaszol, hanem szeretettel!

Ennek a soha véget nem érő békességnek az előízét már itt a földön, ebben a zord és kegyetlen világban naponként megtapasztalhatjuk akkor is, ha közben a környezetünkben és a lelkünkben egyáltalán nincs békesség. Megérezhetjük egy-egy imádságban, énekben, a belső szobánk csendességében, mert Jézus Krisztus megígérte, és meg is adja nekünk ezt a békességet.

Ugye milyen sokszor éreztük már ezt a békességet? Akkor, amikor Istenhez menekültünk, kiöntöttünk előtte a szívünket, elmondtuk neki a bánatunkat, és megkönnyebbültünk. Letettük az Ő kezébe a terheinket, és megérezte valakit ebből a békességből.

Áldás, békesség! - Szól a gyönyörű református köszönésünk, de az erre adott ősi válaszról gyakran elfeledkezünk: Istennek dicsőség! Az áldás és a békesség is Tőle jön, az Ő ajándéka.

Éljünk az Istenbe vetett hittel, fogadjuk el azt a kegyelmet, amelyet Isten Jézus Krisztus érdeméért nekünk ajándékozik, mert csak akkor lesz igazi békességünk ebben a békétlen, bizonytalanságban és félelemben élő, a világjárvány árnyékában élő, gyötrődő világban.

Törekedjünk az egymás iránti szeretetre, és ezzel a mennyei békességgel éljük a mindennapjainkat, hiszen tudjuk, hogy a mi Istenünk maga a békesség, aki egyedül tud és akar is nekünk békét ajándékozni. Ámen!

Imádkozzunk!

Kegyelmes, megváltó Istenünk! Te látod, milyen békétlen az a világ, amelyben élünk, és sokszor milyen zaklatott, békétlen a mi szívünk is. Kérünk, bocsásd meg, ha olykor mi magunk is békétlenségben élünk, és nem a békességet keressük. Tégy bennünket is békeköveteiddé, akik a Tőled jövő békességgel és szeretettel munkálják a világ békességét!

A 192. dicséretünk szavaival fohászokodunk hozzád: „Adj békességet, Úr Isten, a mi időnkben a földön, mert nincsen nekünk több senki, bajvívónk és hadakozónk, hanem csak Te, Úr Isten.”

Könyörgünk a Tőled jövő békességért, amelyet elfogadva és megérezve lehet nekünk is békességünk. Te légy gyógyítója a betegeknek, vigasza a gyászolóknak, reménye az elcsüggedteknek. Kérünk, csillapítsd a járványt, adj enyhülést a szenvedőknek, erőt a gyógyítóknak. Fiadért kérünk, hallgasd meg imádságunkat! Ámen.

Mi Atyánk....

Énekeljünk!

„Egyszerűvé formálj belső lelkiképen, békességben, csöndességben. Tisztogasd meg szívem: tisztaságod lássam lélekben és igazságban. Szívemmel mindig felszállhassak sasszárnyon: Csak Te légy világom!

Jöjj és lakozz bennem: hadd legyen már itt lenn templomoddá szívem-lelkem! Mindig közel lévő: jelentsd magad nékem, ne lakhasson más e szívben; Már itt lenn mindenben csakis Téged lásson, leborulva áldjon!”
(Református Énekeskönyvünk 165. dicséretének 5-6. verse)

Hirdetések:

Ahogy arról már korábban hírt adtunk, a járványveszély fokozódása miatt zsinati utasításra a Szabadszállási Református Egyházközségben 2020. november 11-től visszavonásig minden istentisztelet és egyéb gyülekezeti alkalom elmarad.

Mivel bezárt templomunkban jelenleg perselyadomány fizetésére nincs mód, banki átutalással vagy pénztári befizetéssel van lehetőség gyülekezetünk működésének, fenntartásának támogatására. Szeretettel és köszönettel fogadunk minden adományt. A Szabadszállási Református Egyházközség bankszámlaszáma: 11732356-20020062.

Az elmúlt héten perselyadományként 15.000.- Ft, a gyermekek karácsonyi csomagjára 15.000 Ft, Isten dicsőségére 50.000 Ft adomány érkezett gyülekezetünkbe. Isten áldása legyen adakozó kedvű testvéreink életén!

A lelkészi hivatalban irodai ügyeletet tartunk a kialakult rend szerint
(kedd: 15.00-17.00, szerda: 10.00-12.00, csütörtök: 10.00-12.00).

Elérhetőek vagyunk telefonon (06-30/010-8213), e-mailben (szabadszallas@reformatus.hu), egyházközségünk weboldalán (www.szabadszallasireformatus.hu), valamint gyülekezetünk Facebook-oldalán.

November 14-én 11.00 órakor vettünk végső búcsút **Jobbágy József** 79 évet élt testvérünktől.

Kovácsné Mankovics Rozália 74 évet élt testvérünk temetése november 23-án 11.00 órakor lesz. Hordozzuk imádságban a gyászoló családokat!

Kérünk mindenkit, hogy valamennyi járványügyi rendelkezést példamutatóan tartsunk be. Otthoni csendességeinkben kitartóan hordozzuk imádságban a betegeket, valamint az egészségügyi dolgozókat. Imádkozzunk a járvány megszűnéséért, a felelős döntéshozókért, református egyházunkért, magyar nemzetünkért itthon és határainkon túl is!

„A békeesség Istene legyen mindnyájatokkal!” Ámen.

(Róm 15,33)

Isten gondviselésében
és megsegítő kegyelmében bízva:

Pálinkás Gyula
és Pálinkásné Balogi Beáta
református lelkipásztorok